lab 2

March 18, 2020

1 Metoda Gaussa-Jordana

Funkcja linsolve(X, Y) (X - macierz współczynników, Y - wektor oczekiwanych wyników) rozwiązuje kwadratowe układy równań metodą Gaussa-Jordana wykorzystując częsciowy pivoting. Implementacja opiera się na następujących krokach:

- 1. sprawdzenie czy rozwiązanie istnieje ($|X| \neq 0$)
- 2. przeskalowanie wszystkich równań (wierszy macierzy), tak aby wartość bezwzględna najwyższej wartości w każdym wierszu wynosiła 1
- 3. doprowadzenie macierzy X do postaci dolnotrójkątnej poprzez eliminację Gaussa 4. wyzerowanie wszystkich wartości macierzy X, które nie leżą na przekątnej (odejmując odpowiednie wiersze)
- 5. zwrócenie wektora Y jako wyniku (wektor Y jest zmieniany wraz z macierzą współczynników, więc pod koniec zawiera rozwiązanie)

1.1 implementacja

```
[1]: import numpy as np import matplotlib.pyplot as plt
```

```
[2]: def gauss_elimination(X):
         # Move zeros to the bottom of matrix X
         n = X.shape[0]
         is_zero = np.all(X==0, axis=1)
         z = np.sum(is_zero) # number of zeros
         wrong zero = np.copy(is zero)
         wrong zero[n-z+1:] = False
         should_zero = np.zeros((n,), dtype=np.bool)
         should_zero[n-z:] = True
         # swap zero-rows with non-zero-rows at the bottom
         wrong_numbers = np.logical_and(np.logical_not(is_zero), should_zero)
         if np.any(wrong_numbers):
             X[wrong_zero, :] = X[wrong_numbers, :]
             X[wrong_numbers, :] = 0
         # Make all the leading entries into ones
         X_num = X[:n-z, :] # X_num - part of X array with numbers
```

```
column = 0 # currently processed column
    while X_num.shape[0] != 0:
        idx = np.argsort(-abs(X_num[:, column])) # qetting largest value to be_
\hookrightarrow leading entry
        X_num[:, :] = X_num[idx, :]
        first num = X num[0, column]
        if first num == 0:
            column += 1
            continue
        # rescale row to make leading entry into 1
        X_num[0, :] = X_num[0, :] / first_num
        # set all entries below to zeros
        for i in range(1, X_num.shape[0]):
            num = X_num[i, column]
            if num==0: continue
            X_num[i, :] = X_num[i, :] - num * X_num[0, :]
        # remove first row from X_num
        X \text{ num} = X \text{ num}[1:]
        column += 1 # process next column
        # repeat
    return X
def gauss_jordan(X):
   n = X.shape[0]
    X = gauss_elimination(X)
    # making entries above leading entry equal 0
    for i in range(n-1, 0, -1):
        for j in range(i-1, -1, -1):
            X[j, :] -= X[j, i] * X[i, :]
    return X
def linsolve(X, Y):
    if np.linalg.det(X)==0:
        raise ValueError("Singular matrix")
    n = Y.shape[0]
    X = np.concatenate((X,Y[:, None]), axis=1)
    # scaling
    row_max = np.max(abs(X), axis=1)
    row_max[row_max==0] = 1
    X = X / row_max[:, None]
    X = gauss_jordan(X)
    return X[:, -1]
```

```
[3]: X = np.array([[0, 2, 3, 4],
                   [0, 0, 8, 5],
                   [4, 0, 3, 4],
                   [0, 0, 1, 0]], dtype=np.float64)
     Y = np.array([1,1,1,0], dtype=np.float64)
     res = linsolve(X.copy(),Y.copy())
     print(f"X * re s ={np.dot(X,res)}\nresult =
                                                        {res}\n = {np.}
      \hookrightarrowlinalg.solve(X,Y)}")
    X * re s = [1. 1. 1. 0.]
```

```
Γ0.05 0.1 0.
result =
                                0.21
numpy result = [0.05 \ 0.1 \ 0.
                                0.2 1
```

1.2 sprawdzenie poprawności

```
[4]: n = 742
     X = np.random.random((n,n))
     Y = np.random.random((n,))
     my = linsolve(X,Y)
     numpy = np.linalg.solve(X,Y)
     print(np.all(abs(my-numpy) < 1e-8))</pre>
```

/home/toot/.local/lib/python3.6/site-packages/numpy/linalg/linalg.py:2116: RuntimeWarning: overflow encountered in det r = _umath_linalg.det(a, signature=signature)

True

Porównanie obliczonego przez funkcję linsolve rozwiązania z rozwiązaniem uzyskanym przy użyciu modułu numpy (np.linalg.solve) pokazuje, że różnice w uzyskanych wynikach są mniejsze niż 10^{-8} , czyli implementacja funkcji linsolve jest poprawna.

1.3 porównanie czasu działania

```
[5]: n = 742
     X = np.random.random((n,n))
     Y = np.random.random((n,))
```

```
[6]: %%timeit
     linsolve(X,Y)
```

 $3.15 \text{ s} \pm 190 \text{ ms}$ per loop (mean \pm std. dev. of 7 runs, 1 loop each)

```
[7]: | %%timeit
     np.linalg.solve(X,Y)
```

20.5 ms \pm 4.34 ms per loop (mean \pm std. dev. of 7 runs, 100 loops each)

Czasy działania poszczególnych implementacji:

ilość współczynników	numpy[ms]	własna implementacja[ms]
500	13.8	1680
700	17.7	2720
1000	29.1	7940

Działanie funkcji linsolve jest wielokrotnie wolniejsze od rozwiązania zaimplementowanego w module numpy. Różnica w szybkości działania dla macierzy współczynników rozmiarów 500x500 jest ponad 100-krotna i rośnie wraz ze zwiększaniem się rozmiarów - dla macierzy rozmiarów 1000x1000 implementacja z modułu numpy jest prawie 300-krotnie szybsza.

2 Metoda LU

Metoda LU polega na rozłożeniu macieży A na macierz trójkątną dolną L i macierz trójkątną górną U w takie sposób, że A=LU. Funkcja $lu_fac(A)$ dokonuje tego rozkładu korzystając z eleminacji Gaussa (gauss_elimination - funkcja wykorzystywana już w eleminacji Gaussa-Jordana), aby uzyskać macierz L i wyliczając macierz U z równania A = LU przekształconego do postaci $U = L^{-1}A$.

Eliminacja Gaussa jest wykorzystana do uzyskania macierzy trójkątnej dolnej pomimo tego, że genertuje ona macierz trójkątną górną, ponieważ na przekątnej macierzy trójkątnej dolnej muszą z definicji znajdować się jedynki - funkcja gauss_elimination zwraca właśnie taką macierz, więc po transponowaniu można ją wykorzystać jako trójkątną dolną.

```
[8]: def lu_fac(A):
    L = np.transpose(gauss_elimination(A.copy()))
    U = np.dot(np.linalg.pinv(L), A)
    return L, U
```

```
L:
                              ]
[[1.
          0.
                 0.
                        0.
                              1
 [0.25]
         1.
                 0.
                        0.
 Γ0.75
                        0.
                              ]
         0.
                 1.
 [1.
         0.
                 0.625 1.
                              ]]
I:
[[-0.
           2.
                              ]
                  3.
                          4.
 [-0.
         -0.5
                  7.25
```

```
Г4.
       -0.5
              0.75 1. ]
 [-2.5]
        1.31 -3.47 -4.62]]
LU:
[[-0.
      2.
          3.
              4.]
 Γ-0.
      0.
          8.
              5.1
 Γ4.
      1.
          3.
              4.]
 [ 0.
      3. 0. 0.]]
```

3 Analiza obwodów elektrycznych (zasilanych prądem stałym)

Przedstawiona poniżej funkcja solve(circuit) znajduje prądy przepływające przez wszystie fragmenty obwodu. Jako argument funkcja przyjmuje graf (nx.Graph) w którym każda krawędź ma przypisane 2 wartości: oprór elektryczny oraz przyłożone napięcie. Znalezione rozwiązanie jest przedstawione jako tablica wartości prądów, gdzie i-ta wartość odpowiada i-tej krawędzi (krawędzie są jednoznacznie ponumerowane).

Zakłada się, że kierunek prądu jest taki sam jak kierunek krawędzi, a jeżeli to założenie jest niepoprawne to otrzymana wartość natężenia dla danej krawędzi jest ujemna. Jako, że używane grafy są nieskierowane, to przez kierunek krawędzi rozumiana jest kolejność w jakiej wierzchołki łączone przez krawędź są przechowywane przez klasę nx. Graph (np. krawędź (a, b) jest skierowana od a do b).

solve(circuit) tworzy nadokreślony układ równań opeirając się o prawa Kirchoffa. Układ ten est następnie rozwiązywany przy użyciu np.linalg.lstsq. Równania powstają na dwa sposoby:

- dla każdej krawędzi znajdowany jest cykl i o ile nie wystąpił już wcześniej to wyznaczane jest równanie oparte o II prawo Kirchoffa
- dla każdego węzła tworzone jest równanie oparte o I prawo Kirchoffa

Po stworzeniu układu równań przekształcany jest on do postaci macierzowej.

Stworzony został także test (test_currents(circuit, currents)) sprawdzający czy rozwiązanie spełnia I prawo Kirchoffa dla każego węzła - test jest uznany za spełniony jeżeli suma prądów wpływających i wypływających jest mniejsza niz 10⁻⁸. Test ten jest uruchamiany dla każdego przedstawionego poniżej grafu.

```
[11]: import networkx as nx
from random import shuffle
from random import random, randint
```

```
[12]: def find_cycle(G, source):
    """DFS-based cycle search; random node selection
    G: nx.Graph
    source: tuple
        edge which cycle must include
    """
```

```
used = np.zeros(G.number_of_nodes(), dtype=np.bool)
    used[source[0]] = True
    used[source[1]] = True
    neighbours = shuffle([n for n in G.neighbors(source[1])]) # making the
\rightarrow search more random
    res = rec find cycle(G, source[0], source[1], [source], used)
    if res:
        return res
    return []
def rec_find_cycle(G, source, node, cycle, used):
    """recurcive dfs
    11 11 11
    neighbours = [n for n in G.neighbors(node)]
    if source in neighbours and len(cycle) > 1:
        cycle.append((node, source))
        return cycle
    for n in neighbours:
        if not used[n]:
            used[n] = True
            cycle.append((node, n))
            res = rec_find_cycle(G, source, n, cycle, used)
            if res:
                return res
            else:
                cycle.pop()
    return None
```

```
[13]: def solve(circuit):
          E = circuit.number_of_edges()
          Voltage = []
          Resistance = []
          edge_list = list(circuit.edges())
          for a, b, info in circuit.edges.data():
              idx = info["idx"]
              cycle_voltage = 0
              R = [0] * E
              for edge in find_cycle(circuit, (a, b)):
                  edge_info = circuit[edge[0]][edge[1]]
                  if (edge[0],edge[1]) in edge_list:
                      R[edge_info['idx']] = edge_info['R']
                      if edge_info['U'] != 0:
                          cycle_voltage += edge_info['U']
                  else:
                      R[edge_info['idx']] = -edge_info['R']
                      if edge_info['U'] != 0:
                          cycle_voltage -= edge_info['U']
```

```
if R not in Resistance and list(map(lambda x: -x, R)) not in Resistance:
        Resistance.append(R)
        Voltage.append(cycle_voltage)
Currents = []
Zeros = []
for n in circuit.nodes():
    Cur = [0]*E
    for edge in circuit.edges(n):
        edge_info = circuit[edge[0]][edge[1]]
        if (edge[1], n) in edge list:
            Cur[edge_info['idx']] = 1
        else:
            Cur[edge_info['idx']] = -1
    if Cur not in Currents and list(map(lambda x: -x, Cur)) not in Currents:
        Currents.append(Cur)
        Zeros.append(0)
Left = np.array(Resistance + Currents, dtype=np.float64)
Right = np.array(Voltage + Zeros, dtype=np.float64)
result, _, _, = np.linalg.lstsq(Left, Right,rcond=None)
return result
```

funkcja solve_draw(circuit, with_labels=True, test=True, layout=None, partial_labels=False) rozwiązuje obwód i graficznie przedstawia znalezione rozwiązanie. Grubość krawędzi jest proporcjonalna do przepływającego przez nią prądu. Argumenty:

- circuit obwód, który ma zostać rozwiązany
- with labels bool mówiący czy wyświetlić informacje o krawędziach
- test bool mówiący czy sprawdzić poprawność rozwiązania
- layout nx.layout odpowiedzialny za rozmieszczenie grafu
- partial_labels bool mówiący czy wyświetlić tylko informacje o przyłożonych napięciach
- hide nodes bool mówiący o tym czy wyświetlić wierzchołki grafu

```
res = solve(circuit)
labels = {(a,b): make_label(info, partial_labels, cur) for (a,b,info), cur_
                          zip(circuit.edges.data(), res)}
if test:
    test currents(circuit, res)
res = abs(res)
if max(res) != 0:
    res = 10*res/max(res)
plt.figure(figsize=(10,10))
pos = layout(circuit)
if not hide_nodes:
    nx.draw_networkx_nodes(circuit, pos=pos)
nx.draw_networkx_edges(circuit, pos=pos, width=res + 0.1,font_size=50)
    nx.draw_networkx_edge_labels(circuit,pos=pos,edge_labels=labels)
plt.xlim(left=-1.2, right=1.2)
plt.ylim(bottom=-1.2, top=1.2)
plt.xticks([])
plt.yticks([])
```

3.1 Tworzenie obwodów

Celem przetestowania funkcji solve(circuit) napisano następujące funkcje zwracające przykładowe obwody:

- load circuit(file) ładuje obwód z pliku file
- random_circuit(n, p, p_emf=0.1) generuje spójny losowy graf o n wierzchołkach. p to prawdopodobieństwo powstania krawędzi między wierzchołkami, a p_emf to prawdopodobieństwo przyłożenia napięcia na danej krawędzi
- random_circuits(sizes, p, p_emf=0.1) stwarza n spójnych grafów losowych tworzących cykl; sizes to lista wielkości grafów, a n to ich ilość. Jeżeli sizes zawiera tylko 2 wielkości to powstają

2 grafy spójne połączone mostkiem.

- grid_circuit(dim, p_emf=0.1) stwarza graf będący dwuwymiarową siatką o wymiarach $\dim[0]\mathrm{xdim}[1]$
- cubical_circuit(p_emf=0.1) generuje obwód bedący grafem kubicznym

Wszystkie losowe wartości oporów i napięć domyślnie przyjmują wartości z zakresu [1, 100].

Struktura pliku z obwodem:

```
n - ilość wierzchołków
e - ilość krawędzi
a b r u - krawędź
a1 b1 r1 u1
a2 b2 r2 u2
```

krawędzie są przedstawione jako 4 liczby oznaczające po kolei: łączone wierzchołki, opór, przyłożone napięcie

```
def load_circuit(file):
    circuit = nx.Graph()
    with open(file) as f:
        data = f.read().split("\n")
        N = int(data[0])
        circuit.add_nodes_from([i for i in range(N)])
        E = int(data[1])
        for i in range(2, 2+E):
            x, y, r, emf = [int(q) for q in data[i].split()]
            circuit.add_edge(x, y, R=r, U=emf)
        for i, edge in enumerate(circuit.edges.data()):
            edge[2]['idx'] = i
        return circuit
```

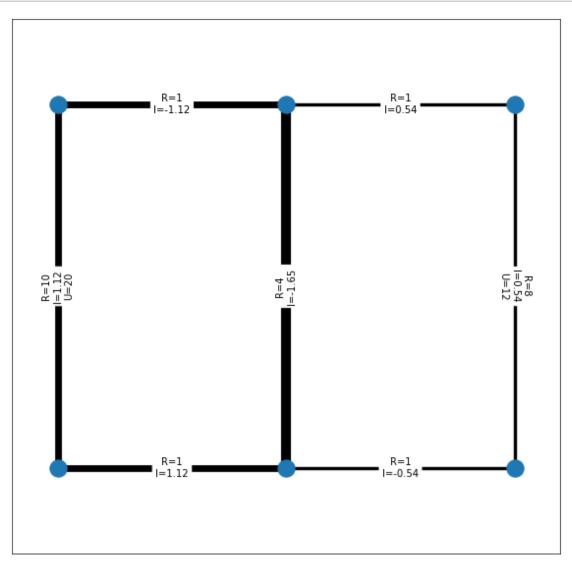
```
if not has_edge:
                  G.add_edge(i, low, R=random_R(), U=0)
          for i, edge in enumerate(G.edges.data()):
                  edge[2]['idx'] = i
          return G
      def random_circuits(sizes, p, p_emf=0.1):
          assert len(sizes) >= 2
          circuits = [random_circuit(sizes[0], p, p_emf)]
          sum_nodes = sizes[0]
          for n in sizes[1:]:
              cir = random_circuit(n, p, p_emf, sum_nodes, sum_nodes+n)
              sum_nodes += n
              circuits.append(cir)
          circuit = nx.compose(circuits[0], circuits[1])
          for c in circuits:
              circuit = nx.compose(c, circuit)
          sum_nodes = sizes[0]
          for n in sizes[1:]:
              circuit.add_edge(sum_nodes-1, sum_nodes, R=randint(1,100), U=0)
              sum nodes += n
          if len(sizes) > 2:
              circuit.add_edge(0, sum_nodes-1, R=randint(1,100), U=0)
          for i, edge in enumerate(circuit.edges.data()):
              edge[2]['idx'] = i
          return circuit
[18]: def grid_circuit(dim, p_emf=0.1):
          grid = nx.grid_graph(dim)
          grid = nx.convert_node_labels_to_integers(grid)
          for i, (a, b, info) in enumerate(grid.edges.data()):
              info['idx'] = i
              info['R'] = randint(1,100)
              if random() < p_emf:</pre>
                  info['U'] = randint(1,100)
              else:
                  info['U'] = 0
          return grid
      def cubical_circuit(p_emf=0.1):
          circuit = nx.cubical_graph()
          for i, (a, b, info) in enumerate(circuit.edges.data()):
              info['idx'] = i
```

has_edge = True

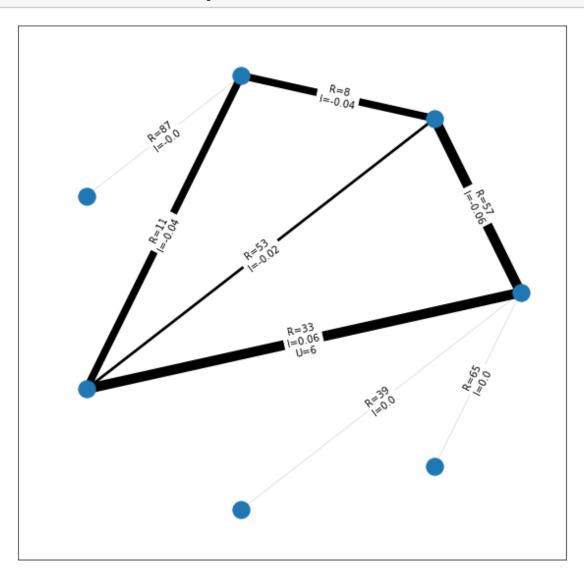
```
info['R'] = randint(1,100)
if random() < p_emf:
    info['U'] = randint(1,100)
else:
    info['U'] = 0
return circuit</pre>
```

3.2 Przykładowe wyniki

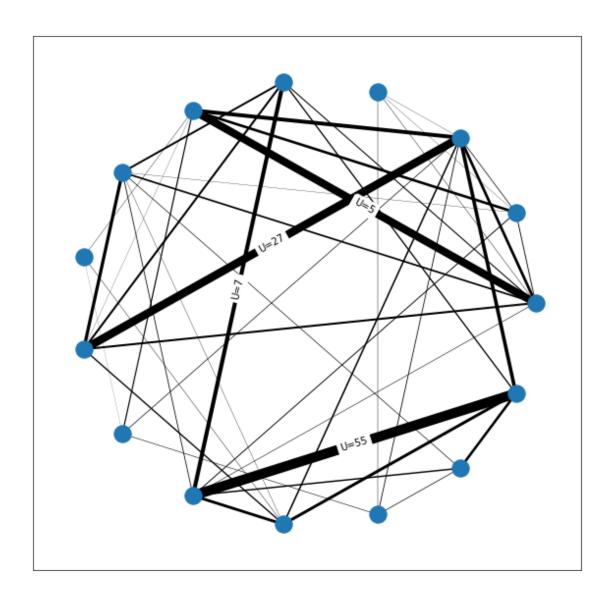
```
[79]: circuit = load_circuit("circuit.txt")
solve_draw(circuit, layout=nx.spectral_layout)
```

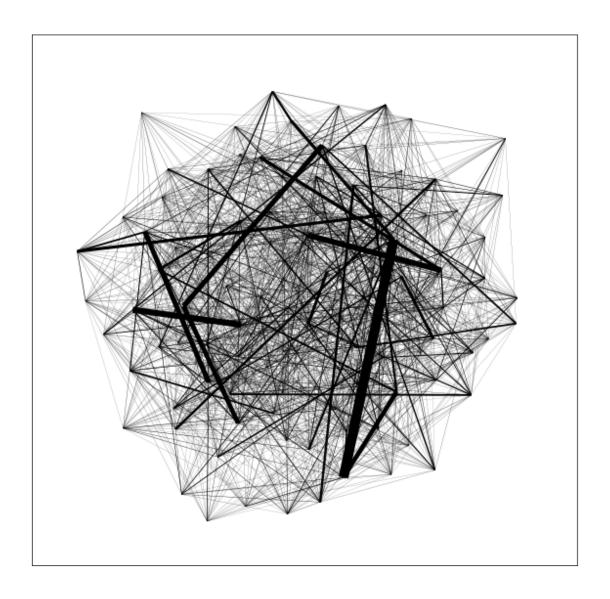

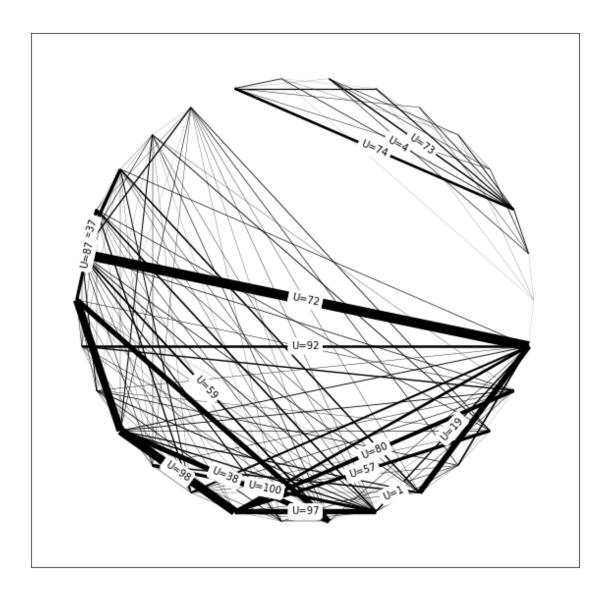
[43]: solve_draw(random_circuit(7, p=0.3))

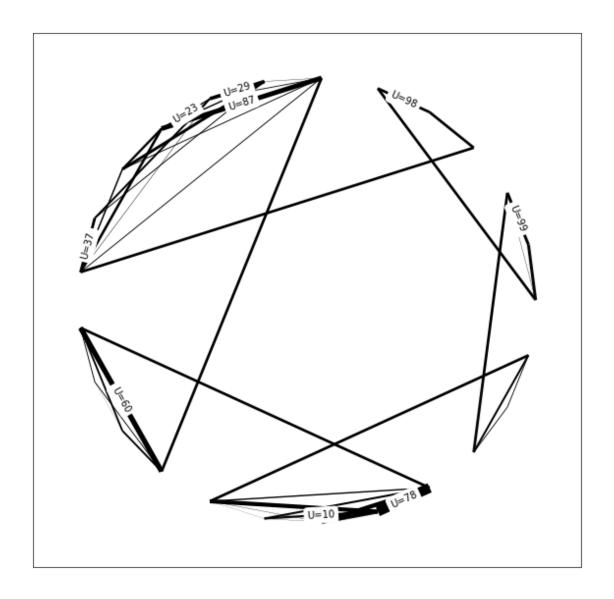

[38]: solve_draw(random_circuit(15, p=0.3), partial_labels=True)

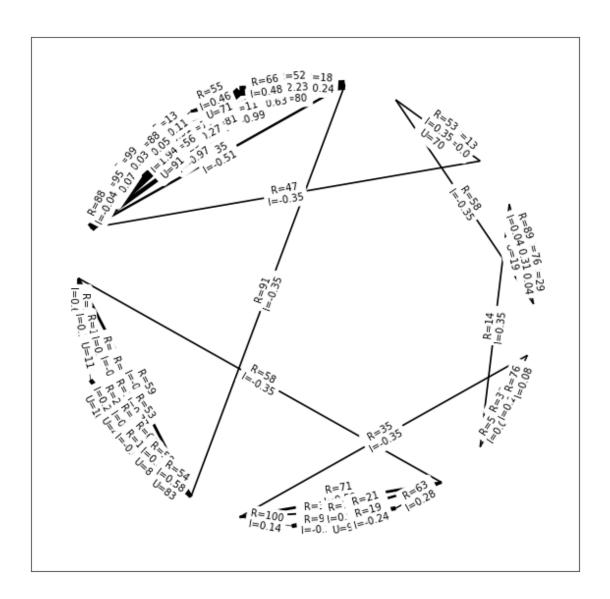

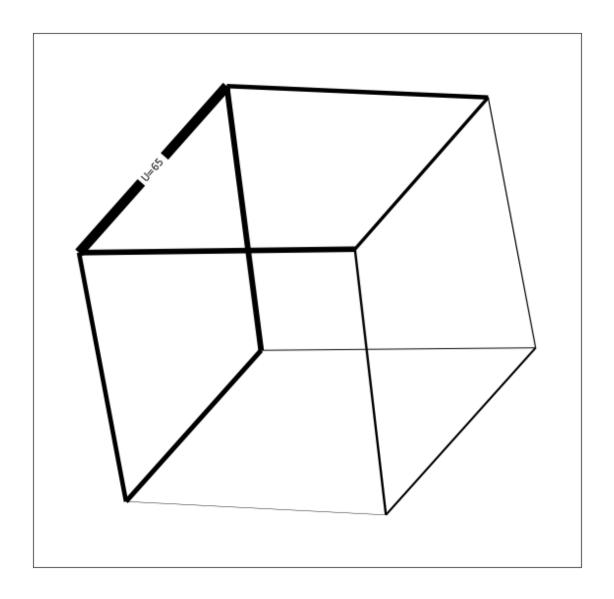

[94]: circuit = random_circuits([3, 5, 6, 7, 3, 3], 0.7, p_emf=0.3) solve_draw(circuit, with_labels=True, test=True, partial_labels=False, →hide_nodes=True)

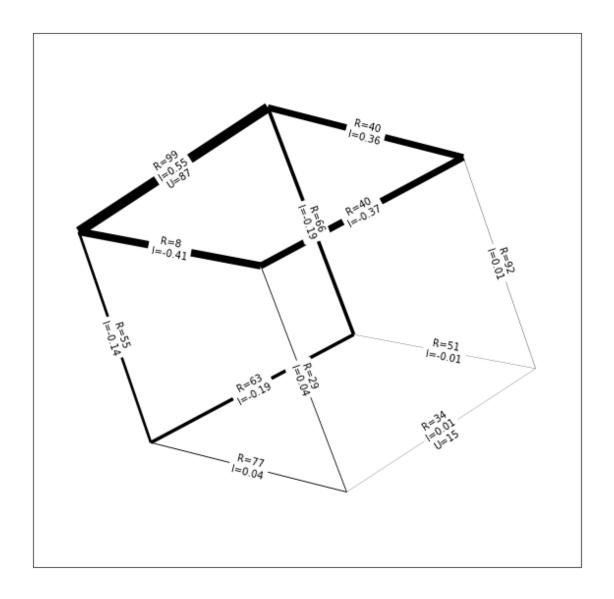

[91]: solve_draw(cubical_circuit(p_emf=0.1), with_labels=True, layout=nx.

→spring_layout, partial_labels=True, hide_nodes=True)

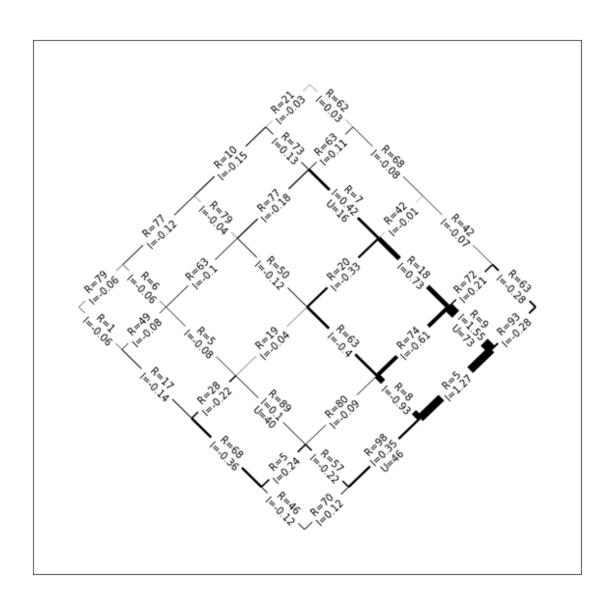
[88]: solve_draw(cubical_circuit(p_emf=0.1), with_labels=True, layout=nx. --spring_layout, partial_labels=False, hide_nodes=True)

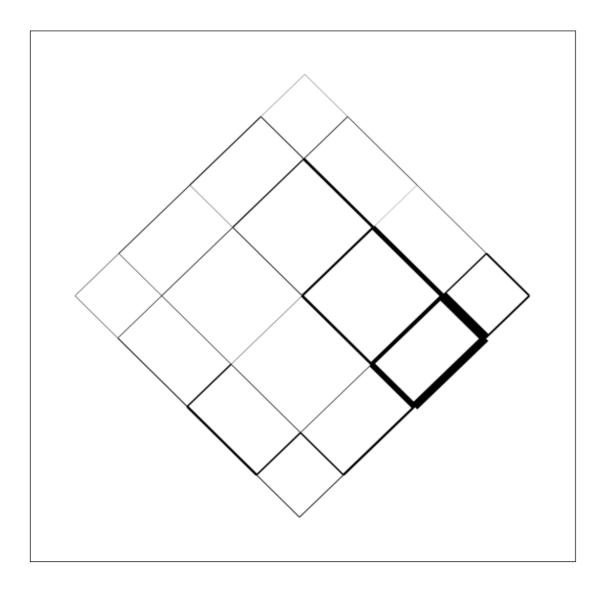


```
[87]: circuit = grid_circuit([5,5])
solve_draw(circuit, with_labels=True, layout=nx.spectral_layout,

→partial_labels=False, hide_nodes=True)
solve_draw(circuit, with_labels=False, layout=nx.spectral_layout,

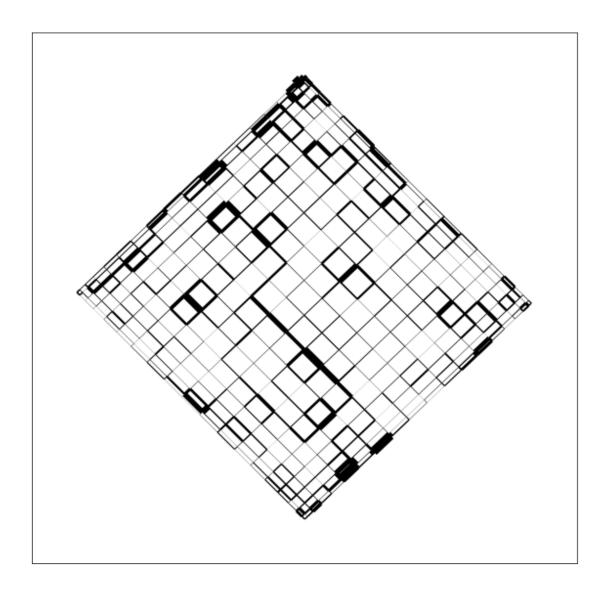
→hide_nodes=True)
```



```
[86]: circuit = grid_circuit([20,20])
solve_draw(circuit, with_labels=False, layout=nx.spectral_layout,

→hide_nodes=True)
```


Bazując na przedstawionych obwodach można ocenić, że znajdowane rozwiązania są poprawne. Spostrzeżenia przemawiające za poprawnością: - w przypadku obwodu składającego się z dwóch części połączonych mostkiem zgodnie z oczekiwaniami przez mostek nie płynie prąd. - dla obwodu zkładającego się z większej ilości części połączonych mostkami prąd na każdym mostku jest taki sam. - test I prawa Kirchoffa został pomyślnie zdany przez każde znalezione rozwiązanie.

[]: